

Ένας άγγελος ζήτησε από εμένα να προσευχηθώ γι' αυτόν!

/ [Πνευματικά Αποσπάσματα](#)

Ένας Γέροντας είπε ότι υπήρχε κάποιος αναχωρητής, που κατοικούσε στην πιο βαθιά έρημο από αρκετά χρόνια κι είχε αποκτήσει χάρισμα διορατικό, ώστε να συναναστρέφεται με τους άγγέλους.

Καὶ συνέβη τὸ ἑξῆς: Δυὸ ἀδελφοὶ μοναχοὶ ἄκουσαν τὰ σχετικὰ μ' αὐτὸν καὶ εἶχαν τὴν ἐπιθυμία νὰ τὸν γνωρίσουν καὶ νὰ ὠφεληθοῦν. Βγῆκαν ἀπὸ τὰ κελιά τους καὶ πήγαιναν πρὸς αὐτὸν μὲ ἐμπιστοσύνη στὴν καρδιά. Καὶ ἀναζητοῦσαν τὸν δοῦλο τοῦ Θεοῦ στὴν ἔρημο.

Ύστερα ἀπὸ μερικὲς μέρες πλησίασαν στὴ σπηλιὰ τοῦ Γέροντα. Ἀπὸ μακριὰ βλέπουν κάποιον σὰν ἄνθρωπο ντυμένο στὰ λευκὰ νὰ στέκεται πάνω σὲ ἕναν ἀπὸ τοὺς λόφους ποὺ ἦταν κοντὰ στὸν ὅσιο σὲ ἀπόσταση περίπου τριῶν σημείων.

Τοὺς φώναξε: «Ἀδελφοί, ἀδελφοί».

Αὐτοὶ τὸν ρώτησαν: «Ποιὸς εἶσαι καὶ τί θέλεις;»

«Νὰ πεῖτε, τοὺς ἀποκρίθηκε, στὸν Ἀββᾶ ἐκεῖνον ποὺ θὰ συναντήσετε: θυμήσου αὐτὸ ποὺ σὲ παρακάλεσα».

Οἱ ἀδελφοὶ ἦρθαν, βρῆκαν τὸν Γέροντα, τὸν χαιρέτισαν καὶ πέφτοντας στὰ πόδια τοῦ παρακαλοῦσαν νὰ ἀκούσουν ἀπὸ τὸ στόμα του λόγο σωτηρίας. Πράγματι, διδάχτηκαν ἀπ' αὐτὸν καὶ ὠφελήθηκαν πολὺ.

Τοῦ μίλησαν καὶ γιὰ τὸν ἄνθρωπο ποὺ εἶδαν καθὼς ἔρχονταν, καὶ τὴν παράκλησή του. Ὁ Γέροντας κατάλαβε ποιὸς ἦταν, ἀλλὰ προσποιούνταν ὅτι δὲν τὸν ᾔξερε.

Μάλιστα ἔλεγε: «Κανένας ἄλλος ἄνθρωπος δὲν κατοικεῖ ἐδῶ».

Οἱ ἀδελφοὶ ὅμως βάζοντας συνέχεια μετάνοιες καὶ ἀγκαλιάζοντας τὰ πόδια του τὸν ὑποχρέωναν νὰ πεῖ ποιὸς ἦταν αὐτὸς ποὺ εἶδαν.

Ὁ Γέροντας τοὺς σήκωσε ὀρθίους καὶ τοὺς εἶπε:

«Δῶστε μου τὸν λόγο σας ὅτι δὲν θὰ μιλήσετε ἐπαινετικὰ σὲ κανέναν γιὰ μένα σὰν γιὰ κάποιον ἅγιο, μέχρι νὰ φύγω στὸν Κύριο, καὶ τότε θὰ σᾶς μιλήσω καθαρὰ γιὰ τὴν ὑπόθεση».

Ἐκεῖνοι ἔκαναν ὅπως τοὺς ζήτησε. Τοὺς λέει λοιπόν:

«Αὐτὸς ποὺ ἔχετε δεῖ ντυμένο στὰ λευκὰ εἶναι ἄγγελος Κυρίου, ποὺ ἦρθε ἐδῶ καὶ παρακαλεῖ ἐμένα τὸν ἀδύναμο καὶ μοῦ λέει:

«Ἰκέτευσε τὸν Κύριο γιὰ μένα, νὰ ξαναγυρίσω στὸν τόπο μου, γιατί ἔχει πιά συμπληρωθεῖ ἡ προθεσμία ποὺ ὀρίσθηκε σὲ βάρος μου ἀπὸ τὸν Θεό».

Στὴν ἐρώτησή μου «ποιὰ εἶναι ἡ αἰτία τῆς ποινῆς σου;» ἀπάντησε:

«Συνέβη σὲ μία ἐπαρχιακὴ πόλη πολλοὶ ἄνθρωποι νὰ παροργίζουν τὸν Θεὸ μὲ τὶς ἁμαρτίες τους γιὰ μεγάλο χρονικὸ διάστημα, καὶ μ' ἔστειλε νὰ τοὺς παιδεύσω μὲ εὐσπλαχνία.

Ἐγὼ ὅμως ὅταν τοὺς εἶδα πολὺ νὰ ἀσεβοῦν, τοὺς ἐπέβαλα μεγαλύτερο παιδεμό, μὲ ἀποτέλεσμα πολλοὶ νὰ ἐξοντωθοῦν. Γι' αὐτὸ μοῦ ἐπεβλήθη ἡ ἀπομάκρυνσή μου ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ ποὺ μοῦ εἶχε ἀναθέσει τὴν ἀποστολή».

Ὅταν τοῦ εἶπα «καὶ πῶς εἶμαι ἄξιος νὰ παρακαλέσω τὸν Θεὸ γιὰ ἕναν ἄγγελο;», ἐκεῖνος εἶπε:

«Ἄν δὲν ἤξερα ὅτι ὁ Θεὸς δέχεται τὴν προσευχὴ τῶν γνήσιων δούλων του, δὲν θὰ ἐρχόμουν καὶ δὲν θὰ σὲ ἐνοχλοῦσα».

Ἐγὼ ἀναλογίσθηκα ἐκείνη τὴ στιγμὴ τὸ ἀμέτρητο ἔλεος τοῦ Κυρίου καὶ τὴν ἄπειρὴ ἀγάπη του πρὸς τὸν ἄνθρωπο, ποὺ τὸν ἔκανε ἄξιο νὰ μιλάει μαζί του καὶ νὰ τὸν βλέπει, ἐπίσης οἱ ἄγγελοί του νὰ ὑπηρετοῦν τοὺς ἀνθρώπους καὶ νὰ ἔχουν ἐπαφὴ μαζί τους, ὅπως ἔχει γίνει μὲ τοὺς μακάριους δούλους του Ζαχαρία καὶ Κορνήλιο καὶ τὸν προφήτη Ἡλία καὶ τοὺς ἄλλους ἁγίους. Ἐνίωσα κατάπληξη μ' αὐτὰ καὶ δόξασα τὴν εὐσπλαχνία του».

Μετὰ ἀπ' τὸ περιστατικὸ αὐτὸ ὁ τρισμακάριστος πατέρας μας ἀναπαύτηκε. Οἱ ἀδελφοὶ τὸν ἔθαψαν τιμητικὰ μὲ ὕμνους καὶ προσευχές. Κι ἐμεῖς ἂς ἐπιδιώξουμε νὰ μιμηθοῦμε τὶς ἀρετὲς αὐτοῦ τοῦ Γέροντα μὲ τὴ δύναμη τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ, ποὺ θέλει ὅλοι οἱ ἄνθρωποι νὰ σωθοῦν καὶ νὰ φτάσουν στὴν ἐπίγνωση τῆς ἀλήθειάς του».

Ἕνας Γέροντας ἔλεγε ὅτι δὲν πρέπει κανεὶς νὰ μεριμνᾷ γιὰ τίποτε παρὰ μόνο γιὰ τὸν φόβο τοῦ Θεοῦ. Καὶ πρόσθετε:

«Κι ἂν ἀναγκασθῶ νὰ φροντίσω γιὰ γήινη ἀνάγκη, ποτὲ δὲν τὴν σκέφτομαι πρὶν ἀπὸ τὴν ὥρα της».

πηγή: inpantanassis.blogspot.com